

OWDOWIEĆ (5) *vb pf*

Oba o jasne.

[*fut 3 pl owdowieią.*] ◊ *praet 1 sg f owdowiałam, -m owdowiała* (2). ◊ *3 sg [m owdowiiał.] f owdowiała* (1). ◊ [*plusq 3 sg m był owdowiiał.*] ◊ *part praet act owdowiiałwszy* (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Stracić współmałżonka (zawsze o żonie); viduari Cn* (5): *Tá młodziuchno owdowiałwzy/ wieczną czyfłość P. Bogu [...] obiecáła. SkarŻyw 195; [Białegłowy máło rozładne fskoro owdowieią/ zaraz fię zá mąż spieszą: mądre záś/ na wżytko fię dobrze oglądáią. PlutBud R3, R3].*

Zwrot: »śmiercią męża owdowieć« (1): *Trzydzieści lat máiąc/ śmiercią mężá fwego owdowiałwzy/ wżytká fię ná fłufzbę Bożą vdála SkarŻyw 139.*

W przen (3): *nędzna duřzá twoiá/ ktora iuż owdowiała prze fprofność grzechu twe⁸⁰/ á rozwiódłes ią z wdzięcznym oblubieńcem iey á s pánem iey. RejPos 223.*

owdowieć po kim (1): *Ieřtem Kxięřtwá Słuckiego Kxiążęca Koroná. Ktora po miłych fynách á dźiedzicách fwoich/ Otom iuż owdowiała KołakCath A3v.*

Szereg: »owdowieć i osierocieć« (1): *Iuż tá Stolicá Cárogrocka [...] mowi do was: Owdowiałám y ofierociáła/ zwiążána pomocy wam dáć nie mogę. SkarJedn 387.*

2. [*Zostać opuszczonym [od kogo]*]: *Bo niebył owdowiał lud IfráelŃki y IudŃki od Páná Bogá fwego [non fuit viduatus Israëł et Iuda a Deo suo; nie owdowiał Izraël y Iudá od Boga fwego WujBib] Leop Ier 51/5; BudBib Ier 51/5 (Linde).]*

Cf OWDOWIAŁY, [OWDOWIENIE]

EW